

1912

butlletí informatiu
setembre 2020

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

Castellament Vall de Cardener. Estany de Romedó. Foto: Pep Molinos

CARROS DE FOC AMB NEUS, ARRIBONIAL refugi JM Blanch (Foto: Montañez-Madell)

UNA TRAVESSA A ANDORRA. Vorejunt estanys (foto: Rosa M. Soler)

BENVINGUDA

*Després d'un confinament, un temps sense contactes personals
i quasi sense sortides a la natura,
va arribar l'aixecament de les restriccions,
l'anomenada "nova normalitat"
que tots hem volgut aprofitar, potser una mica precipitat,
però amb moltes ganes de recuperar el temps perdut.*

Podríem dir que hem fet l'agost, veurem que ens espera pel setembre.

Tot i això de ben segur que molts de nosaltres ens hem retrobat: campaments d'estiu, sortides conjuntes... i que ha estat un plaer gaudir un altre cop del nostre País, aquest any més que mai molts de nosaltres hem fet pàtria.

Vull desitjar-vos a totes la benvinguda i que hagueu passat un molt bon estiu.

Voldria fer un agraïment especial als monitors i monitores per l'esforç i voluntat que han fet per dur a terme unes sortides col·lectives de totes les seccions de la SIJ, tot i la responsabilitat i les estrictes mesures imposades.

BENVINGUDES

Í N D E X

- 3** EDITORIAL: Benvinguda
- 4** S.E.M.: Cambiel
- 6** MUNTANYA: Cim de Pla Baguet. Tossal de Rus
- 8** MUNTANYA: Campament Vall de Cardós
- 11** MUNTANYA: Montseny
- 13** MUNTANYA: Carros de Foc amb nens-6
- 15** MUNTANYA: Una travessa a Andorra
- 19** L'ITINERARI: Montcorbison
- 22** GLACERA: Triangulacions a les reunions
- 24** RECORDS DE MUNTANYA: Pirineus-75 (III)

AGENDA D'ACTIVITATS:

- 27** CALENDARI SETEMBRE
MUNTANYA: Volta pel Baix Camp
- 28** MUNTANYA: Calendari provisional
- 29** Cost sortides en cotxes particulars
Diada 11 de setembre
Sortides familiars
- 30** AEC: Pagaments; Correus electrònics;
Col·lecció de butlletins

CAMPBIEIL

25-6-2020

Text: Pere Carrascal. Fotos: Bernat Ruiz

Molts membres de la SEM vam donar per acabada la temporada d'esquí 2019/20 els primers dies de confinament, a mesura que s'anava coneixent l'abast de la pandèmia. Encara quedaven alguns mesos de neu, però amb el pessimisme de la captivitat, qui s'imaginava calçar-se novament els esquís abans de l'estiu?

Un valent de la SEM, en Bernat, va dir que encara no s'havia acabat la temporada. I en efecte, després de tant patiment, finalment se'ns va presentar l'última oportunitat d'esquí per l'endemà de Sant Joan, en una temporada no massa carregada de neu. La zona d'esquí disponible pràcticament es reduïa al Massís de la Maladeta o el Massís del Néouvielle.

Vam escollir aquest últim massís, i donat que alguns havíem fet el Néouvielle recentment, vam anar a buscar un altre cim de la zona: el Campbieil (3.173m).

Després de fer nit al Lac Cap de Long dins la campervan (2.161m), el dia es va llevar molt clar i amb temperatura càlida. Amb el material de neu a l'esquena, vam vorejar el llac i vam remuntar vall amunt fins gairebé els 2.550m. A partir d'aquell punt la capa blanca ja mostrava continuïtat. La neu presentava la morfologia habitual de l'època: onades, reguejats d'aigua, i pasta, molta pasta. La ruta no tenia cap dificultat, ni presentava cap perill; només a la pala final, orientada totalment a nord, vam optar per equipar les ganivetes, per si hi havia alguna clapa de gel, com així va ser.

Un cop a dalt, el track ens deixava a 50m del cim, on vam aparcar l'equip, per continuar l'ascens final equipats únicament amb el material sanitari recomanat, com son mantenir la distància de seguretat entre els esquiadors, i posar-se la mascareta per a la foto del cim (3.173m), com no podia ser d'una altra manera.

La panoràmica d'aquest cim és excel·lent, i ens va permetre talaia,

entre d'altres: Vignemale (E), Néouvielle i Pic de Midi (N), Massís del Mont Perdu (S), i Massís de la Maladeta-Posets (SO).

Un cop fotografiats i ganyipats, no vam demorar-nos en encarar la baixada, no fos cas que la cota de neu hagués pujat més amunt. La baixada va ser molt canviant, amb alguns bons viratges a l'inici, després neu dolenta, neu pitjor, però res ens va aturar de gaudir-ho al màxim, doncs aquesta sí que era la última esquuada de la temporada!

Després de passar per unes canals ben angostes, més estretes que el llarg de l'esqui, finalment vam arribar a la cota ver-

da (cap als 2.300m), on va tocar prosseguir amb els esquís a l'esquena i una calor d'estiu fins al punt d'arribada.

Molt contents i agraïts d'haver pogut fer aquesta sortida tan tardana post confinament, i esperem que la salut i la neu ens ho permetin en les properes temporades!

**Salut i neu,
mai millor dit.**

CIM DE PLA BAGUET TOSSAL DE RUS

Text: Marta Caveró. Fotos: Rosa M. Soler

Distància: 8/9 kms.

Desnivell: 400 m.

Horari: 4 hores aprox.

El passat dissabte 11 de juliol ens trobem al Coll de la Creueta, 1921 m, tretze companys per gaudir de la sortida de senderisme.

Cim de Pla de Baguet

Uns venen de Barcelona amb coxes particulars, altres de La Molina i d'altres de Puigcerdà, gràcies a l'estrenada jubilació. Mentre esperem uns minuts, veiem un bon reguitzell de ciclistes que omplen de colors la carretera.

Ja hi som tots!!! Després de les "noves salutacions" iniciem una aproximació molt plàcida cap al Tossal de Rus.

La muntanya ens acull amb un mosaic de flors de tots colors, però hi predomina el groc. No sé on posar els peus per caminar, em sap tan de greu trepitjar-les... Ens aturem per fer-lis fotografies i també quedem sorpresos en veure isards i un

parell de voltors. Tot molt a prop, que bonic!!!

Seguim fins el Cim del Pla de Baguet, 2031 m., i fem una petita aturada per gaudir de les vistes, tot i que el dia no és gaire nítid. Als nostres peus tenim La Pobla de Lillet al Berguedà i molt més amunt el Pic Peric, la piràmide negra del Carlit al fons, tot el sector del Puigmal i els Torreneules.

Continuem i ens trobem una baixada crocallosa per dirigir-nos al Coll de la Bassa, 1874 m,. Busquem un camí més planer entre el bosc de pins i avets que ens porta directament a la Barraca de la

Tossal de Rus

Bassa, per cert, molt ben feta i envoltada de vailets per agrupar les moltes, moltíssimes vaques i vedellets que posen música i oloreta a la nostra presència.

El panorama és preciós: les muntanyes estan recobertes per una catifa verda miris cap a on miris, el color bru torradet de les vaques, la amplitud infinita del cel i la terra... un regal pels sentits.

Ara sí, fem l'últim tram cap el cim. Pugem fent ziga-zagues per amorosir el pendent mentre contemplem les petites terrasses que hi ha, com plecs horitzontals que recorden una faldilla plisada. És ben curiosa aquesta formació, pensem que potser es deu a antigues plantacions de pins i avets que no han prosperat i, degut a l'abandó i a l'erosió natural del vent i l'aigua, han sorgit aquestes formes tan peculiars.

Després d'una suadeta, arribem al cim, 2118 m. Respiro fons i faig volar la meva ànima perquè agafi l'energia que necessitem per continuar vivint.

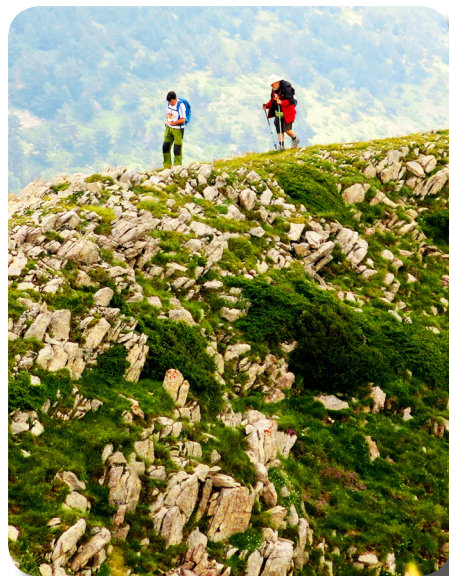
Ara s'ha tapat, s'apropen uns núvols que amenacen pluja i no ens hi estem gaire estona. Fem un mos mentre veiem el Puigllançada molt a prop i Castellar de n'Hug. No pot faltar la foto amb la satisfacció del grup i ràpid cap avall.

Tornem per la pista i, amb alguna tram-peta que fa el Pere, alguns avancem sense gaire esforç. D'aquesta manera, hem fet una ruta circular de les que tant m'agraden, i tanquem el cercle amb un dinar rodó al Refugi de La Molina: com gaudim d'aquest àpat i de la conversa!!!

Personalment, després dels mesos passats encara valoro molt més aquestes estones que tant he trobat a faltar.

Moltes gràcies Rosa Maria per fer-ho tan bonic i agradable.

Salut!!!

Carena cap el cim

CAMPAMENT SECCIÓ DE MUNTANYA 2020

VALL DE CARDÓS

Text i fotos: Pep Molinos

Enguany és un campament atípic donat el tema de la covid-19, doncs ens fa extremar les precaucions, mantenir distàncies, mascaretes...; tot i així el tirem endavant, en una zona del nostre país, ja que no volem traspasar fronteres, i ens cal col·laborar amb les nostres comarques del Pirineu força minvades de gent per la pandèmia.

Pla de Boavi

Així doncs amb totes les mesures de protecció i civisme, ens instal·lem a Ribera de Cardós. Com altres anys, les activitats es van muntant gràcies a voluntaris que les organitzen, fent rutes de diferent dificultat.

Dissabte 22

El personal va arribant al càmping La Borca del Pubill al llarg del dia. Els que venen en furgonetes i autocaravanes tenen les parcel·les força juntes dins el que cap. Els dels bungalows depenent de la disponibilitat.

Diumenge 23

Ex cursió al Pui Tabaca. Ja quan entres a la Vall de Cardós i passat el primer

congost, es fa omnipresent l'altiva silueta piramidal del Pui Tabaca. Un cim que domina la vall i que sempre passem de llarg camí del Montroig o el Certescan. Avui el pugem des de Lladrós flanquejant la Serra Mitjana fins els mateix cim, on hi ha instal·lat un mirador. Uns quants dels assistents fem comentaris del cim en relació a la novel·la "Allò que va passar a Cardós", ja que aquest cim i contrades surten constantment al llibre. A la baixada la calor és forta i aprofitem en arribar de nou a Lladrós, per a banyar-nos als propers gorgs de la Noguera de Cardós. En passar de retorn al càmping, la Mònica que ja li

pica la mosca amb comentaris del llibre, s'atura a Ainet de Cardós per comprar-lo. Excursió al Mirador del Cap de la Roca. Un segon grup es desplaça fins a Esterri de Cardós i s'apropa el mirador del Cap de la Roca, situat enfront del Pui Tabaca, però al costat Est de la Vall de Cardós.

Dilluns 24

Excursió a Les Bordes de Noarre. Ens desplaçem amb els vehicles fins a les bordes de Graus. Creuem el riu de Tavascan entre la presa i el càmping de Graus, i pugem per un magnífic camí emboscats pel marge esquerra del riu Noarre, fins arribar al Plans i Bordes de Noarre. Aquí ens trobem un segon grupet que ha vingut per la pista de la Pleta Palomera. Fem un mos al pont, i voltam pel conjunt de bordes restaurades amb cura com a segones residències. Val a dir que en aquest petit nucli no s'hi accedeix en vehicle, i cal arribar-hi a peu. El descens el fem pel marge dret contemplant la cascada de Noarre.

Dimarts 25

Excursió als estanys de Mascarida i Diable, i Pic de Campirme. Desplaçats en cotxe fins el refugi de la Pleta del Prat, un grup puja inicialment a l'estany de Mascarida on fem un mos. Tot seguit seguim amunt per terreny obert i de fàcil accés al Pic de Campirme, mirador de primer ordre, amb vistes del Pirineu axial des del Montperdut, Maladetes, Aran, Pallars, i els propers, Certescan. Pica d'estats,

Monteixo, Montvalier, Mauberge, etc... Vaja, unes panoràmiques per a recordar. Fem el camí de baixada i ens retrobem amb el segon grup que arriba a l'estany de Mascarida. Com ja és habitual quan fa bo i calor, ens fem una remullada ràpida a l'estany. Dinem a la vora del llac, i baixem de nou plegats a la Pleta del Prat.

Dimecres 26

Excursió als llacs de Romedo. Avui aparcuem els vehicles a la Presa de Montalto, fent una pista que posa a prova alguns dels nostres cotxes. Anem remuntant el Noguera de Lladorre entre prats i bosc fins al Pla de Boavi. Aquí un grup remunta per un petit i poc fressat corriol l'estreta vall de Romedo. El corriol a estones fonedís puja de valent i cal cercar les fites. Quan creuem el torrent la Valleta s'eixampla una mica i el paisatge es va obrint fins arribar a l'estany Romedo de Baix, força més gran que els d'ahir. Evidentment també hi ha bany, però molt ràpid doncs l'aigua està gèlida. Fem el mos, i baixem anant a cercar el camí de Llurri, molt més fressat i que comunica Certescan amb Boavi.

Excursió a la Cascada de Broate. En arribar al Pla de Boavi, un segon grup remunta la vall de Broate per terreny força boscós, fins a la cascada de Broate, fent el descens pel mateix camí.

Excursió a l'estany de Sant Maurici. Un tercer grup es desplaça a la vall de

l'Escrita i volten pel estanys de Sant Maurici i de Ratera

Dijous 27

Ruta dels Ponts medievals. Avui en Domènec ens ha preparat la ruta del Ponts Medievals. És una ruta senyalitzada i documentada, que situats al pont de Borito sobre la Noguera de Cardós, va passant per petits pobles de la vall (Lladorre, Arrós de Cardós, Cassibrós) i tres ponts romànics, fins arribar a Ribera de Cardós. Entre les explicacions rebudes i la documentació exposada al llarg de l'itinerari, rebem informació de com era i és la vida en aquesta vall. Abans d'arribar al càmping, descans i bany al riu prop de Cassibrós. Excursió al Tuc de La Llança. Excursió que sortint del Port de la Bonaigua puja al punt més alt del sector de Baqueira. Retornant pel mateix itinerari.

Divendres 28

Bosc de La Mata de València. Per a l'excursió d'avui, sortim de la Vall de Cardós, i ens desplaçem al refugi de Gerdar, a la carretera de la Bonaigua. L'itinerari d'avui travessa tot el bosc de la Mata de València. Aquest bosc és considerat una de les avetoses més grans de la península Ibèrica. El bosc és espectacular i no sabem si ens trobarem en Robin Hood o bé a l'Asterix. Fem el mos al pont que creua el cabalós torrent de Cabanes. Aquí formem dos grups: un grup segueix travessant el bosc, fins al poble de Son; un segon

grup retorna al refugi de Gerdar i esperarà el primer grup a Son. Ambdues rutes ens captiven per les característiques d'aquest bosc. A Son visitem la seva esvelta església, que ens recorda les de la Vall de Boí. Excursió a Estaon i Bonestarre. Un petit grup fa una circular pels pobles que envolten el càmping: Surri, Anàs, Estaon i Bonestarre.

Dissabte 29

Avui dia lliure. Uns visitem la capçalera de la Noguera Pallaresa amb els pobles d'Isil i Alós d'Isil, altres anem a les runes de l'antic monestir de Sant Pere del Burgal, altres ens desplaçem a la Bonaigua i Salardú, altres fem una excursió al poble d'Estaon, passant per Surri, i altres l'excursió del estanys de Gerber des del pàrquing de La Peüllà (Bonaigua), ben abrigats ja que la temperatura ha baixat als 5 graus.

Avui el vespre fem un petit comiat al local social del càmping, un comiat estrany, ja que entre mantenir la distància, portar la mascareta, etc es fa difícil, però això no impedeix de provar les galetes, jaumets, xocolates, i ratafies que van sorgint de forma voluntària. Tot i així, a en Kala no li convenç el nom del Pic de Campirme.

Demà diumenge anirem retornant als nostres llocs d'origen: Puigcerdà, Barcelona, La Molina, etc... i esperem que l'any vinent hagi passat la pandèmia.

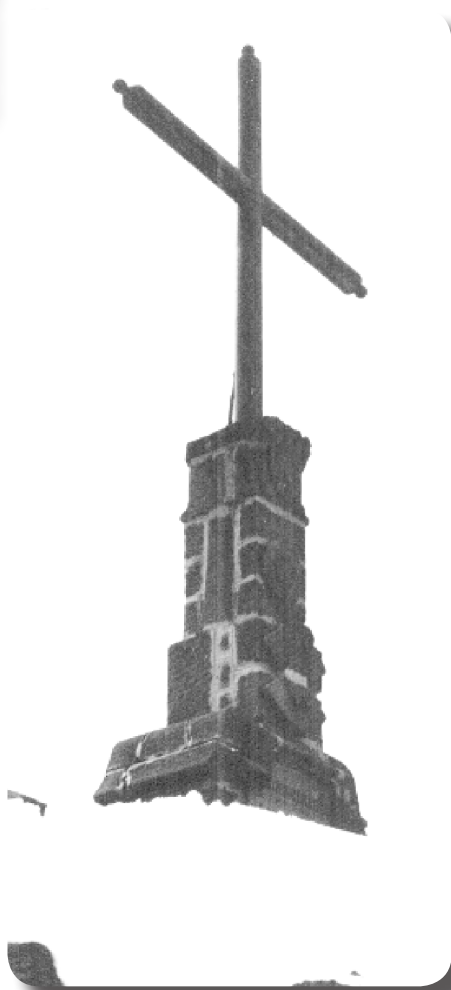
MONTSENY

FEBRER-1963

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

En el primer tren, el de les 5.30 hores, empenem viatge fins a Balenyà, on deixem el tren i agafem un taxi que ens puja a Coll Formic, allí dalt paguem i comencem a caminar cap el Pla de la Barraca, on la neu hi fa acte de presència i amb quantitat.

Breu descans i tornem a fer camí, de mica en mica la pujada es va fent més forta fins que arribem al Matagalls (1.694m.)

Després de d'haver estat tantes i tantes vegades al Montseny, aquesta és amb la que més neu m'he trobat. El paisatge és sorprenent, el mateix Matagalls està desconegut, una grossa cornisa voreja tot el cim per la part nord. Les Agudes i els Castelletes ensenyen llurs crestes i canals curulles de gel. Els faigs nus pugen fins a sota les parets i tot el Montseny gaudeix una vegada més fent-nos entenent la seva vocació alpina i ferrenya.

El vent bufa fred i fort i ens treu del cim més aviat del que voldríem. Anem baixant passant d'un torrent a un altre fins que en trobem un de més engorjat on parem a esmorzar. Hi ha un gruíx realment impressionant i les petites cascades formen parets de glaç precioses.

Un cop feta la mossada, tornem al camí, la neu és dura i només aconseguim clavar-hi el taló i no gaire, cal anar

amb compte. Anem seguint pel llom, tal com anem perdent alçada, s'aprima el gruix de neu, a la vall de la dreta els faigs s'arrapen als agullots que ixen dels cresterams granítics. Estic descobrint un Montseny encara desconegut, més dur i esquerp.

De cop i volta al davant nostre emergeix una ermita separada de la carena, cerquem el camí i baixem dreturerament fins a l'ermita dels Barretons, té fama de guarir el mal de cap, si s'hi dóna el tomb sencer, deu de ser infal·lible puix que a part de la porta, les altres parets són alçades ran de l'abís. Parem i contemplem les agulles i parets que ens envolten, té, tot plegat, un aspecte esquiu i és dins d'un gran silenci.

El camí ha tornat a desaparèixer a sota de la neu, ci, llà pengen grossos caramells de gel transparents i nets com la mateixa aigua que els ha format. En sortir de dins d'un canaló ens topem amb el punxegut campanar de Sant Segimon. Ens deixem lliscar pel gel i entrem a visitar el que es pot visitar, sembla que s'ha iniciat una reconstrucció o reparació. El conjunt és molt bonic i impressionant i sembla que es podria recuperar per a la vida monacal si s'actua amb eficàcia.

El Sol ens convida a jeure damunt d'un petit prat d'herba recremada pel fred. A l'hora d'agafar el camí, no

el trobem i tirem pel dret. el pendent és dret i està glaçat i encara hi prendríem mal. Tornem al Monestir i amb el mapa i fent les coses ben fetes retrobem el camí, poc després fins i tot hi endevinem alguna petjada i es va endurint el gel. En arribar a un camí ample, com de carro, decidim posar-nos grampons, anem més segurs i potser ens estalviem de trencar-nos algun os.

El bosc és espès i alterna el pi roig amb el faig. Travessem un torrent i passem per l'Oratori, el bosc ha canviat a castanys, és bonic i nou, en passar per una font decidim dinar-hi. En acostar-nos-hi, uns porcs surten rabents bosc amunt, amb una velocitat inesperada.

Després de dinar, poc a poc anem baixant, passem l'Erola, bonica església amb un curiós treball de palets de riera. Arribem a la carretera i al cap de poc som a Viladrau, entrem al bar (d'un cert estil bavarès) i fem temps per agafar el cotxe de línia, que ens retornarà a Balenyà i d'allí l'inefable RENFE fins a Barcelona.

Al Montseny encara li queden racons i itineraris poc visitats i que serveixen tot l'encant que només la gent de muntanya sabem descobrir.

ASSISTENTS: Maria Ronzano, Josep Ma. Martí (Sarabita) i jo.

CARROS DE FOC AMB NENS

Per: família Fernández Nadal

SISÈ DIA, 04/07/2019

*Des del Refugi de Colomina al refugi de Josep Maria Blanc,
8,5 km i 800 metres de desnivell acumulat*

Posant les botes al balcó del refugi de Colomina

Nova jornada de relax. Avui també era dia de caminar poc, i ens ho vam prendre amb molta tranquil·litat, gaudint d'un altre dia ben assolellat.

Des del refugi de Colomina surt un camí que va envoltant l'estany del mateix nom, continuant per l'estany de Mar i fins arribar al pas de l'ós. El pas de l'ós és una pujada ben recta amb trossos d'escalas de pedra que et fa guanyar desnivell en pocs metres. Cap problema pels petits aventurers, que hores d'ara ja estan més que acostumats al dia a dia de caminar.

Des d'aquí el camí continuava cap el coll de Saburó, punt més alt de la jornada, a 2.670 metres d'alçada. Abans,

però, es passava a prop de l'estany de Saburó, que quedava molt avall i des d'on es veia que aquest estiu tenia poca aigua perquè poc abans es travessava pel costat d'una petita pressa que estava molt més amunt que el nivell de l'aigua. Des d'aquí tocava pujar per una nova tartera, que es va fer molt pesada, i vam tenir sort que no hi tocava el sol i que a l'ombra no vam passar gaire calor.

Els nens, després dels primers dies preguntant quan travessaríem tarteres, ja estaven ben farts de saltar pedres però mentre discutien entre ells qui havia de ser el primer a arribar a dalt del coll, ja ens vam trobar a dalt de tot.

Aquest coll et permet tornar a gaudir amb una altra d'aquelles vistes impressionants. Davant teu queda l'estany Gelat o de Cap de Port, que encara té neu pels seus voltants, amb uns colors espectaculars. A més, com a banda sonora de la vista, no vam parar de sentir xisclar marmotes, que devien estar amagades per les nombroses pedres del voltant. Vam intentar veure'n alguna durant una estona però no hi va haver manera.

Després de descansar una mica vam iniciar el descens, força senzill. Quan ens estàvem acostant a l'estany vam veure una cosa que no ens havíem imaginat que podríem trobar aquí: una barca a rem, amb dos nois, dins l'estany. Estaven fent feina amb les xarxes, aquest era un altre estany en restauració.

Aquest cop els nens sí que s'hi van voler acostar i van aprofitar per preguntar què volia dir això de restaurar un estany. Els nois els hi van fer tota una classe mestra explicant que el que es pretén és tornar els estanys al seu estat anterior a l'arribada dels humans, i que la principal feina que tenien era eliminar els peixos que inicialment mai hi havien viscut, però que hi havien estat introduïts per l'home, i que ara tenien el problema de ser depredadors de granotes o tritons dels pirineus, entre d'altres.

Després de la classe vam continuar baixant fins arribar al trencall on indica el coll del Monestero per on passaríem el dia següent. Vam girar just en direcció contrària, on vam trobar un lloc perfecte per dinar i on els nens es van remullar una mica els peus amb aquella aigua tan freda.

Després el camí ja continuava sense problema, fins a veure el refugi de JM Blanc, el més fotografiat de tots, a l'estar situat en una petita península. Hi vam arribar en un tres i no res i els nens van sortir corrents cap allà perquè ens havíem assabentat que en aquest refugi a vegades hi havia l'Elena, monitora de l'Agrup, i en Guillem i la Clara la volien saludar. Malauradament no hi era, però li van deixar una carta escrita que ja ens va confirmar que va rebre. El refugi és molt maco per fora, però està fins al cap d'amunt de gent i és petit. Fins hi tot s'hi sopa i esmorza per torns!!

Baixant del coll de Saburó

UNA TRAVESSA A ANDORRA

Text i fotos: Rosa Maria Soler

Sempre agrada conèixer llocs nous i encara que a Andorra he estat a moltes valls i cims, no coneixia encara el nou Refugi de l'Illa, situat vora l'estany del mateix nom, a la capçalera de la Vall del Madriu.

La colla al complet al refugi de l'Illa

Situat a mes de 2.400 m. d'altitud, no té cap itinerari curt per fer-hi cap, per això val la pena aprofitar-lo fent travessa. Així que a mitjans de juliol, quatre amics vam projectar una ruta circular de dos dies amb sortida i arribada a Grau Roig, fent nit a l'esmentat Refugi de l'Illa.

El primer dia vam sortir ben d'hora, ja que per aquestes dates hi havia previsió de tempestes a les tardes. Vam començar pujant cap a l'Estany Primer de Pessons, seguint la pista per on pugen les furgonetes 4x4 que duen els turistes al restaurant i que afortunadament a aquella hora no funcionen.

Apartir de l'estany Primer s'acaba la zona de pistes i comença un bo-

nic recorregut pel circ de Pessons. Seguint el GR ben marcat, anem vorejant estanys, sempre veient al davant el Pic de Pessons, on hem d'anar. Anem fent tranquil·lament, tot fent fotos i parem a fer un mos, aprofitant que aquest tram de la ruta vora els llacs és força tranquil.

La cosa canvia però, quan es deixa el fons de la vall. Per pujar a la collada de Pessons, cal superar una dreta pala d'herba i pedra. Al principi el camí fa unes llargues ziga-zagues i malgrat el pendent, es fa amb certa comoditat. A mesura que anem pujant però, les ziga-zagues són cada cop més curtes, dretes i plenes de pedruscall relliscós que fan la pujada força penosa. (Tot pujant no puc evitar el record d'una pujada amb esquís per aquesta pala i del molt que també em va costar d'arribar al coll...).

Estany primer de Pessons

Camí a la collada de Montmalús

Quan per fi som a dalt, la vista s'obre cap a el vessant sud i ja veiem a sota nostre el gran estany de l'Illa.

Com que fa una mica de vent i estem suats, parem poquet i continuem pel GR, que ara careneja un bona estona fins a sota el Pic de Pessons. Deixem les motxilles al camí i salvem el poc desnivell que queda fins al cim. Novament un ventot desagradable ens en fa fora aviat i tornem cap al camí que continua carenejant fins a un altre coll on hi ha una estació meteorològica bastant rovellada. Després ja comença a baixar cap a la Vall de Madriu, sempre amb l'Estany de l'Illa a la vista.

El camí és bo i passa per prats plens de flors que ens fan gaudir d'allò més. De moment el temps s'aguanta i quan passem per un petit estanyol, hi posem els peus en remull. Quin gustet!!

Seguim baixant i trobem un cartell indicador cap a la Collada de Montmalús, on hem d'anar l'endemà. Preguntarem al refugi, ja que si és factible, ens suposarà escurçar força l'itinerari que teníem previst.

Ja som prop de l'Estany de l'Illa, però el Refugi no es veu encara. De fet no es veu gairebé fins que no hi som, ja que queda ben amagat una mica per sota de l'estany.

És un edifici modern i espaiós, on s'entra a través d'una gran terrassa. Aquí cal esperar, ja que abans d'entrar cal complir la normativa pel Covid-19. Primer hem d'omplir i signar un formulari de des-càrrec i després ens prenen la temperatura i una petita mostra de sang per fer un test ràpid. En cas de sortir algun positiu, no podrem entrar al refugi i ens informen que ens baixarien en helicòpter!! Tot esperant

els resultats, fem una clara i unes patates fregides, que ja ens ho hem ben guanyat.

Comprovat que tots estem sans i bons ja podem entrar al refugi, on ens assignen una habitació per a nosaltres sols.

Fins a les 7 no donen el sopar i passem la tarda descansant, xerrant i admirant la bona vista. Tenim al davant tota la carena fronterera, des de la Tossa Plana fins als cims de la zona d'estanys de la Pera. El temps, malgrat algun núvol, es manté assolat i no hi ha ni rastre de les tempestes anunciades.

El sopar resulta boníssim i abundant i ben satisfets fem cap a l'habitació. Abans de posar-nos al llit, xerrem una bona estona.

L'endemà a les 7 esmorzem i a les 8 ja estem a punt de marxa.

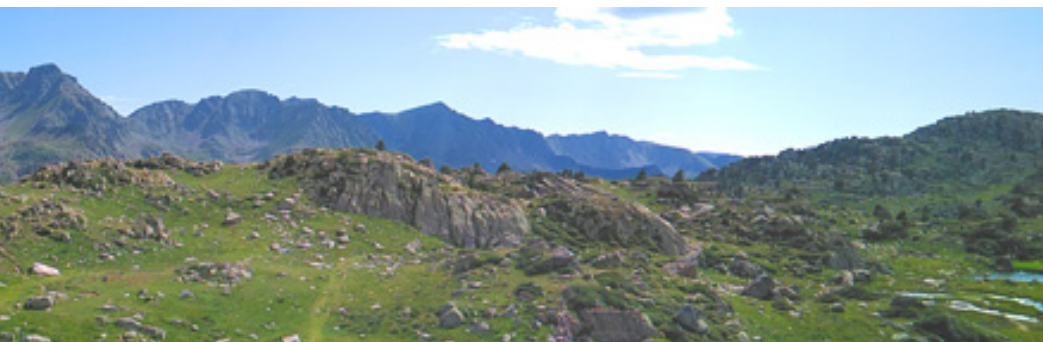
Anirem cap a la collada de Montmalús directament, pel camí que havíem vist el dia abans. El guarda del refugi ens ha informat que està ben marcat amb marques grogues i representa un estalvi de temps i desnivell considerables, respecte

Arribant a la collada de Pessons

al que teníem pensat, que passava pel Coll de Vallcivera, per baixar a fons de la vall, remuntant després cap a l'estany i collada de Montamlús.

Aquest corriol, després d'una primera pujada forta, va mantenint l'alçada, entrant a la conca de Montmalús pel Pas Alt de Ribuls, deixant molt ensota l'Estany i el refugi lliure de Montmalús. Després segueix sempre en flanqueig amb petites pujades i baixades i un parell de zones de blocs, fins a empalmar, ja gairebé al coll, amb el que puja de la Vall Civera.

Cim del Pessons

Al transcórrer a tanta alçada, gaudim tota l'estona de molt bones vistes i també, com el dia abans, de moltes flors.

Un cop a la collada de Montmalús, aprofitem per pujar al cim. Avui no fa vent i ens hi podem estar una estone-

ta... sense passar-se però. Sembla que avui hi ha mes núvols i la por de que es compleixin les previsions, ens fa anar tirant avall, sense perdre gaire temps.

El camí de baixada és força bo i va travessant zones de prats fins a arribar a un petit llac i el final d'un telecadira. Des d'aquí tenim dues opcions: Anar cap a l'Estany Primer de Pessons i intentar agafar un 4X4 cap a Grau Roig, o baixar directament a peu. Ens decidim per la segona opció, i seguint una pista d'esquí, fem l'últim tram de baixada "amenitzat" amb quatre gotes, per que no sigui dit.

Acabem la sortida contents d'haver pogut gaudir un cop més del nostre Pirineu: Hem fet una bonica travessa, dos cims i hem estat a un refugi del tot recomanable, tant pel lloc, com pel tracte i el menjar. I sobre tot amb la satisfacció d'haver pogut completar el recorregut, malgrat que entre tots quatre sumem mes de 300 anys!!

Estany de Montmalús

MONTCORBISON (2.176 m)

ERA VAL D'ARAN

Per: Jordi Pino i Caterina Rodríguez

Aquest és un cim que pertany als Pirineus axials i que es troba situat al final d'una llarga carena que es despenja en direcció sud/nord del cim del Mulleres i de la carena principal muntanyosa que limita la Catalunya física de l'Occitània, separant les aigües d'era Garona i la Noguera. La seva situació, gairebé al centre de la Vall i la seva proximitat a Vielha li permet gaudir d'unes bones vistes de tota la vall i també de les Maladetes, ja fora de l'indret.

El terreny de la muntanya, a diferència de la resta de la vall, està dominat per roques calcàries i esquistos argilosos del període devonià (uns 350 milions d'anys). Totes les aigües del cim van a parar a era Garona i ho fan mitjançant els torrents des Comes (sud i llevant) i d'era Gèles a través d'arriu Joeu

(ponent i nord).

Excursió senzilla i còmoda desenvolupada gaire bé tota per carena i que visita un petit oratori dedicat a Eth Santet, situat al mig del coll del mateix nom. Diu la llegenda que en aquest indret desaparegueren i no es trobaren mai els seus cossos, d'un capellà i 16 lladres de bestiar. El dia 2 de

juliol de cada any aquí s'hi fa un aplec.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins a Vielha. Ho podem fer pel port de la Bonaigua per la C-28. També hi podem accedir per la N-230 pel túnel de Vielha o bé venint de Les per la frontera francesa. Un altre opció és pujar des de Bagnères de Luchon pel port d'eth Portilhon.

Un cop a Vielha ens hem de dirigir cap al túnel i uns 500 metres més amunt, al trobar el parador Nacional, veurem que la carretera té un trencall a la dreta que porta al poble de Casau, just en un fort revolt que la carretera fa a mà esquerra, voltant l'esmentat Parador. Seguim la carretera a Casau que es troba a uns 200 metres i abans d'arribar-hi, a mà esquerra, hi ha una pista amb un indicador.

Hem de seguir aquesta pista que puja molt suaument per entre bosc fent algun revolt, deixant als 7,5 quilòmetres un trencall a l'esquerra i, ara per prats, al cap de 2,7 quilòmetres més, aparcar al vehicle en un eixamplament de la pista que hi ha a la dreta. En aquest lloc aquesta pista fa un fort revolt a mà esquerra, per fer una llaçada que la portarà fins el coll d'Eth Santet. També aquí un reguerot al terra, no permet el pas a determinats vehicles.

RECORREGUT

El nostre itinerari, surt d'en sota del coll d'Eth Santet i l'atansarem pujant en di-

recció ponent per un petit torrent sec. Un cop al coll seguirem per carena un camí que pren direcció nord-est i per herba de prat ens porta al cim de Letassi. D'aquí, també per carena fins un coll i el cim del Montcorbison.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades son:

0 minuts.- Aparcament a la pista (1.910m). Seguim per herba de prat un torrent sec que puja fins al coll d'Eth Santet, deixant la pista just quan aquesta fa un gir a l'esquerra per guanyar alçada fins l'esmentat coll.

15 minuts.- Coll d'Eth Santet. (2.015m). Enllacem amb la pista quan arribem al ampli coll on es troba l'oratori d'aquest sant i també una borda pel bestiar. La pista aquí s'acaba i nosaltres girem a la nostra dreta per prendre, en pujada, un camí que s'enfila cap a una carena que, en direcció nord-est i seguint unes pintures blaves, fa alguna llaçada per tal de muntar fins un petit ressalt.

30 minuts.- Petit bony en la carena. (2.110 m). A partir d'aquí la pujada minva i anem seguint les marques pel mig de la pelada carena fins el cim de Letassi.

40 minuts.- Cim del Letassi (2.173m). Planer, ampla, herbós amb unes pedres al cap d'amunt. Seguim la carena en la mateixa direcció i en baixada cap un coll.

50 minuts.- Coll (2.090 m) El superem i enfilem una pujada sempre per ca-

rena ara més estreta i superant algun tros pedregós. Un pèl més amunt planegem, fem una lleugera baixada i seguim pujant fins el cim.

1 hora i 05 minuts.- Montcorbison (2.176 m). Ampla, planer, amb herba i una fita. Uns 300 metres més endavant del cim i en sota hi ha unes antenes i una petita edificació.

Baixada desfent el camí d'anada.

HORARI

Fins al cim hi tenim una mica més d'una hora i la baixada la farem amb 45 minuts.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de l'excursió és de 450 metres de pujada i 450 de baixada.

ÈPOCA

Aquesta ruta es pot fer tot l'any, encara que a l'hivern trobarem neu. Ruta aconsellable amb esquís o raquetes, si bé haurem de fer molta pista i a la carena podem trobar gel o manca de neu pel vent.

PUNTS D'INTERÉS

Les vistes des del cim són molt bones, sobretot de la banda sud on veurem des de els Biciberris i Punta Alta fins el cercle d'Espingo passant, entre altres, pels cims de Mulleres, Aneto, Malpas o Quayrat. A l'est hi tenim en sota Vielha, la vall del mig i Naut Aran amb Beret al fons i les muntanyes dels cercles de Sabo-

redo i de Beret.

Una mirada ràpida a ponent ens permet detectar totes les muntanyes frontereres amb Occitània pel cantó de Luchon amb el port de Portilhon i la banda del baix Aran. Al nord resten també muntanyes frontereres amb Occitània con el Mauberge i també les que separen la vall d'era Garona amb la de Toran amb cims com eth Montludè o eth Tuc de Cauilha.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és subalpí amb influències atlàntiques. Això vol que dir que el terreny està marcat per l'abundor de boires i pluja, que a l'hivern es transforma en neu. A l'estiu les temperatures difícilment superen els 20 graus, llevat quan bufa el vent d'espanya, clarament de direcció sud. La vegetació presenta les mateixes característiques i en el recorregut només hi ha herba de prat. De pujada per la pista trobarem majoritàriament pi i bedolls.

EQUIPAMENT

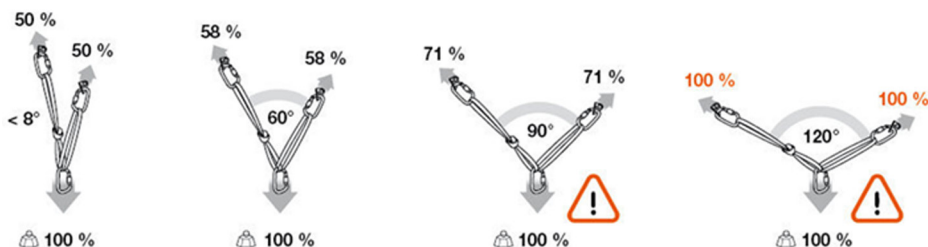
Motxilla, gorra o barret, ulleres, i roba d'abric tot l'any. Recomanem calçat dur, i amb neu, com a mínim grampons i piolet. Terreny de forts vents. També és recomanable una màquina de retratar i uns binocles. Cal dur aigua.

**Barcelona,
2 de setembre de 2008**

TRIANGULACIONS A LES REUNIONS

Per: Javier Aznar

Agrair als que han trobat interessant el meu anterior article sobre els mosquetons HMS i el seu correcte ús, al mateix temps em comentaven més informació en relació a les triangulacions a realitzar en les reunions quan escalem en roca en vies desequipadas.

En aquest tipus d'escalades hem de partir d'una màxima molt important i és que la instal·lació que efectuarem ha d'estar a prova de bomba, mínim dos punts d'ancoratge mitjançant assegurances flotants (Friends, encastadors, ponts de roca, pitons de roca...) i un tercer segur flotant per reenviament.

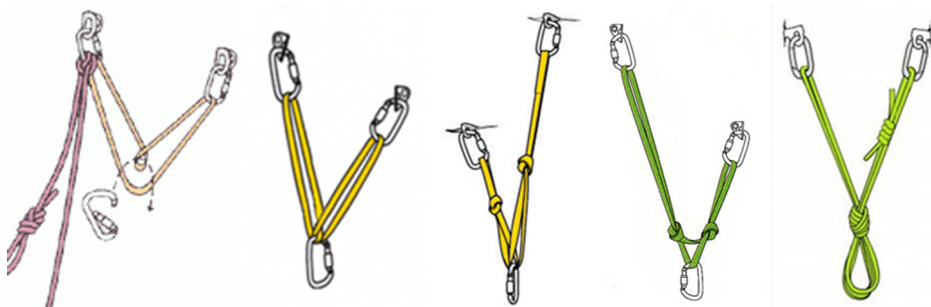
La forma més segura de poder reparar la càrrega potencial originada per una caiguda de l'escalador, és mitjançant la unió dels punts d'ancoratge per mitjà d'una triangulació. Utilitzarem sempre un cordino destinat exclusivament per a això, de 7 mm o 8 mm de diàmetre, si fem servir cintes cosides de Dyneema o de Kevlar, hem de procurar que les línies de la triangulació sempre estiguin tensades ja

que les cintes són elements estàtics, mentre que el cordino és dinàmic.

Tots els sistemes de triangulació tenen en comú, el repartir la càrrega potencial, la importància que té l'angle format pel punt central respecte als punts d'ancoratge, i que no hauria de sobrepassar els 60°, veure en el següent quadre l'augment de càrrega en cada punt d'ancoratge, en funció de la major amplitud de l'angle.

SISTEMES DE TRIANGULACIÓ

Sistema mòbil: Aquest sistema és el més simple i ràpid en la seva construcció, permet desplaçar-se en funció de la longitud, equalitza correctament. No té

dos punts importants, la redundància ja que si es talla la corda es desmunta tot l'emplaçament, i l'extensió que es produeix en cas de cedir un punt d'ancoratge amb la consegüent sobrecàrrega de cop sobre l'únic punt existent. (Fig 1)

Sistema semimòbil: Aquest sistema és una variació de l'anterior, es realitza un nus de Gaza a cada costat, amb això perd part de desplaçament, guanyant en redundància en cas de tall, i amb prou feines es produeix extensió al cedir un possible punt, garantint la sobrecàrrega de cop sobre el punt d'ancoratge restant. (Fig 2)

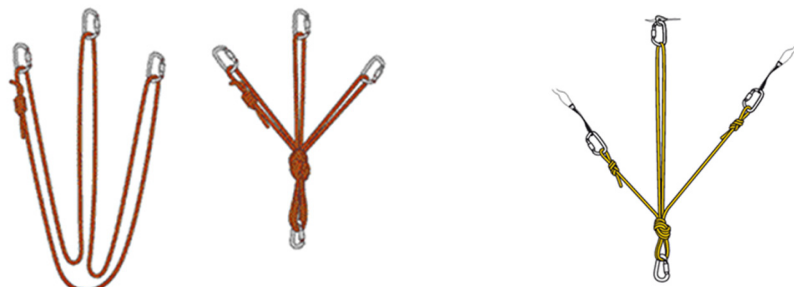
Sistema fix: S'ajunten els factors, sent molt útil per la seva redundància i no extensibilitat, però es perd la component de multidireccionalitat, deixant les càrregues a

cada ancoratge dependents de la direcció de tracció.

triangle anglès

Per realitzar-ho, fem servir un anell el qual vam passar per una assegurança, i vam realitzar un nus de Gaza a la zona mitjana on es vagi a realitzar la tracció. Posem el braç lliure a l'assegurança i ajustem el nus de Gaza perquè quedi en la posició necessària. Posem un mosquetó central d'assegurança recollint el nus i entre cada un dels Cordinos dels braços. Es pot pujar el nus deixant una forma de triangle o ales de papallona.

És un muntatge que brilla per la seva eficiència, ja que és ràpid en la seva confecció i té poc material. Però veiem que no és un muntatge multidireccional.

PIRINEUS-75 (tercera part i última)

II travessa Integral Pirenaica Hivernal

Febrer de 1975

Per: Albert Sambola

Trobada amb els equips d'ajuda al cim del Mulleres (foto: Rosa M. Soler)

26ª ETAPA (2-3-1975)

ITINERARI: Tavascan — Plans de Boavi — Coll de Sallente — Vall Ferrera. Refugi de Vall Ferrera.

RESUM: Longitud: 20 km. Desnivell: 1550 m. Descens: 735 m. Horari: 11,30 h. Temperatures: 15°C màx. -4°C min. Pressió: 1017 mb.

OBSERVACIONS: Haguérem preferit arribar al Refugi de Vall Ferrera tot passant pel coll de Sotllo, però degut a la pluja que al perdre alçada es feu neu i boira, creguérem més prudent de fer el camí cap el coll de Sallente, que és l'itinerari més fàcil de Tavascan a Vall Ferrera.

27ª ETAPA (3-3-1975)

ITINERARI: Refugi de Vall Ferrera — Cabana de Bouet — Estany de Baiau — Port

dels Estanys Forcats — Arinsal — Les Escaldes.

RESUM: Longitud: 21,5 km. Desnivell: 860 m. Descens: 1560 m. Horari: 10,30 h. Temperatures: 16°C màx. -5°C min. Pressió: 1015 mb.

OBSERVACIONS: Des de la cabana de Bouet, la visibilitat fou nul·la, arribar a Arinsal fou una veritable prova d'orientació amb plànol i altímetre. El camí més emprat a l'estiu és el pas per el port de Baiau, però per pujar amb esquís, el coll dels estanys Forcats ofereixen un pendent més suau.

28ª ETAPA (4-3-1975)

ITINERARI: Les Escaldes — Port de Vall Civera — Barraca d'Esparvers.

RESUM: Longitud: 13,5 km. Desnivell:

foto: Cesc Estanyol

1279 m. Descens: 451 m. Horari: 7,40 h.
Temperatures: 14°C màx. -7°C min. Pressió: 1014 mb.

OBSERVACIONS: La barraca d'Esparvers, no està en bones condicions per poder dormir a l'hivern, a prop hi ha un refugi forestal molt més acollidor, allí vàrem passar la nit.

29ª ETAPA (5-3-1975)

ITINERARI: Barraca dels Esparvers – Portella d'Engorgs – Refugi Folch i Girona – Meranges – Puigcerdà.

RESUM: Longitud: 28 km Desnivell: 642 m. Descens: 1610 m. Horari: 12,50 h. Temperatures: 17°C màx. -8°C min.

Pressió: 1014 mb.

OBSERVACIONS: La neu, abundant en aquesta regió normalment, enguany era molt minvada sobre tot per la part del Puigpedrós, i més encara per la part del descens sobre Guils (orientat al E.) motiu pel que ens desviàrem cap a Meranges i des de allí a Puigcerdà per carretera. Era la via més curta encara que no la més muntanyenca.

30ª ETAPA (6-3-1975)

ITINERARI: Puigcerdà – Vall Cebollera – Puigmal – Núria.

RESUM: Longitud: 23,5 km. Desnivell: 1813 m. Descens: 1013 m. Horari: 11,20 h. Temperatures: 18°C màx. -3 °C min. Pressió: 1013 mb.

OBSERVACIONS: Tant en la pujada com en la baixada es féu notar la poca quantitat de neu, principalment en el cim del Puigmal, molt castigat pel vent.

31ª ETAPA (7-3-1975)

ITINERARI: Núria – Nou Creus – Coll de la Marrana – Setcases – Camprodon.

RESUM: Longitud: 34 km. Desnivell: 899 m. Descens: 1845 m. Horari: 14,30 h. Temperatures : 15°C màx. -6°C min. Pressió : 1011 mb.

OBSERVACIONS: Originalment teníem previst d'anar fins el refugi de Costabona amb esquís per seguir finalment fins al Canigó, però com que pràcticament ja no quedava neu, decidírem de baixar cap a Setcases per deixar tot el material inne-

Preparats per sortir del Respumoso
(foto: Rosa M. Soler)

cessari i seguir alleugerits de pes per altre camí més ràpid i arribar al Mediterrani.

32ª ETAPA (8-3-1975)

ITINERARI: Camprodon – Vall del Bac – Castellfolit de la Roca – Besalú – Figueres – Cadaqués – Cap de Creus.

RESUM: Longitud: 116 km. Desnivell: 300 m. Descens: 1254 m. Horari: 36,40 h. Temperatures: 23°C màx. 4°C min.

OBSERVACIONS: Per acabar en diumenge, fem en una sola etapa des de Camprodon a Cap de Creus pel camí més ràpid. Excepte la vall del Bach, la resta d'itinerari el farem per carretera.

Més interessant com itinerari de muntanya, és seguir el camí ramader que va des de Setcases i pobles veïns a passar l'hivern als prats de La Selva, que passa per Freixenet, Castell de Rocabruna, Baguet, Albanyà, Terrades... evitant tot el possible les car-

reteres asfaltades. Per la seva longitud i desnivell, és obligat fer dues etapes.

L'itinerari inicialment previst, era sense baixar a Setcases, pernoctar al refugi Merrialles, pujar amb esquis al Canigó i baixar a Prats de Molló, per seguir, ja sense esquis a la Menera, Coll de Boix, Bassegoda, Figueres, Cap de Creus, però sense neu són necessàries tres jornades.

AGRAÏMENTS:

Per finir aquesta memòria ens cal fer un recordatori d'aquelles entitats que han fet més fàcil PIRINEUS-75.

Agraïm doncs la seva col·laboració a:

Agrupació Excursionista "Catalunya" – BLIZZARD – Campamà Esport – Comitè d'esquí de muntanya de la Federació Catalana – COBARNA – Perfumeria Parera – SERVAL – Witty Esports.

Quedi implícit també el nostra agraïment a totes les persones que individualment ens ajudaren i que degut al gran nombre ens seria impossible de particularitzar.

GRACIES A TOTS !!!

"Aquest és doncs el resum de la travesa PIRINEU-75 i que en nom de l'AEC van complir el seu somni i repte personal cinc socis de l'entitat, a més de intentar posar el gra de sorra per fomentar l'esquí de muntanya i ajudar a futures generacions a estimar aquest esport que tantes alegries ens ha donat."

Gràcies per escoltar-me.

CALENDARI D'ACTIVITATS

SETEMBRE

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
8 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
La reunió de veterans no es farà aquest mes			
16 dc	Muntanya	Semprepodem: Puig de Pasteres	
19 ds	Muntanya	Dimecres al sol: L'Argentera	Joan Pastor i Dolors Marro
26 ds	Muntanya	Senderisme: Cingles d'Aiats	Domènec Palau
29 dm	Muntanya	Excursions Familiars: Reunió preparatòria del curs	Bernat Ruiz
Tots els dimecres	AEC	Labors	Núria Gómez i Mari Guillén

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

Volta pel Baix Camp. L'Argentera

Data: 16/09/2020

Lloc: Padilla 255

Hora trobada: 07:00h

Transport: vehicles particulars

Distància: 8 km aprox.

Desnivell: 250m aprox

Temps: 3h

Dificultat: apta per a tots els nivells

Dinar: restaurant a determinar

(més informació en propers dies)

Excursió proposada per: Joan Pastor i Dolors Marro

Telf. Contacte: 627 89 90 29

i 626 32 52 73

SECCIÓ DE MUNTANYA

PROGRAMA PROVISIONAL 2020-2021

SENDERISME

26 de setembre	Cingles d'Aiats
24 d'octubre	Roques Encantades
28 de novembre	Pessebre. Circular a Gallifa
12 de desembre	Castell de la Popa
23 de gener	Santa Bàrbara de Pruneres
27 de febrer	Castell de Gurb
27 de març	Els Emprius
24 d'abril	Rasos de Tubau
22 de maig	Puig de la Clapa
5 de juny	Collsuspina – Roc de Guàrdia
19 de juny	La Ribalera

SEMPREPODEM

19 de setembre	Puig de Pasteres
17 d'octubre	Serra d'Ensija
21 de novembre	Serra de Curull
28 de novembre	Pessebre. Cingles de Gallifa
19 de desembre	Montroig del Camp
16 de gener	Ripollès – Campdevàrol
17 d'abril	Els Empedrats a Moixeró
15 de maig	Puig Moscós – Puig Sistra
12 de juny	Vallter – Mantet
19 de juny	La Ribalera
17 de juliol	Pics de Coll-Roig

COST SORTIDES EN COTXES PARTICULARS

Com sabeu, per causa de la Covid-19, actualment s'estan fent les sortides en cotxes particulars.

A fi i efecte d'unificar la forma de calcular el cost, l'Entitat proposa la següent metodologia de càlcul i distribució de despeses de desplaçament:

Cost del viatge:

Km totals a efectuar amb vehicle $\times 0,15 \text{ €/km} \times \text{número de vehicles}$.

Si el desplaçament comporta despeses d'autopista, s'hi sumaran per obtenir el cost total.

Distribució:

Es repartirà el cost total entre tots els assistents, excepte els propietaris dels vehicles.

Exemple:

- Desplaçament de 200 km (entre anar i tornar)
- 9 socis participen en la sortida.
- Hi van 3 vehicles.

El càlcul serà: $200 \text{ km/vehicle} \times 0,15 \text{ €/km} \times 3 \text{ vehicles} = 90 \text{ €}$ cost total

Aquest total caldria dividir-lo entre 6 (9 assistents menys 3 que posen el cotxe): $90:6 = 15 \text{ €}$, serà el preu a pagar per persona.

Repartició:

Els diners recollits es repartiran a parts iguals entre els xofers: 90 € recollits dividits entre tres xofers = 30 € .

DIADA 11 DE SETEMBRE

Benvolguts sòcies i socis:

Degut a la impossibilitat de dur a terme actes multitudinaris i seguint les recomanacions del Departament de Sanitat de la Generalitat, enguany la nostra participació a tots els actes habituals per la diada de l'11 de setembre, queda anul·lada.

La Junta

Secció de Muntanya

SORTIDES FAMILIARS

Reunió el dimarts 29 de setembre a les 20 hores, al local de l'Agrup, per preparar el calendari de sortides del curs 2020-2021.

PAGAMENTS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SII: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar **SEMPRE** nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat

ere@aec.cat
caiac@aec.cat
comunicacio@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat

laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

COL·LECCIÓ BUTLLETINS

Un soci ens fa saber que té guardats, ordenats i a punt per relligar, tots els Butlletins de l'AEC entre els anys 2006 i l'actualitat i que està disposat a donar-los, si algú hi està interessat.

Podeu posar-vos en contacte amb en Manel Navarro (619 68 01 04)

ALP SPORTS

BARCELONA

Av. Gaudi, 36
93 436 46 43

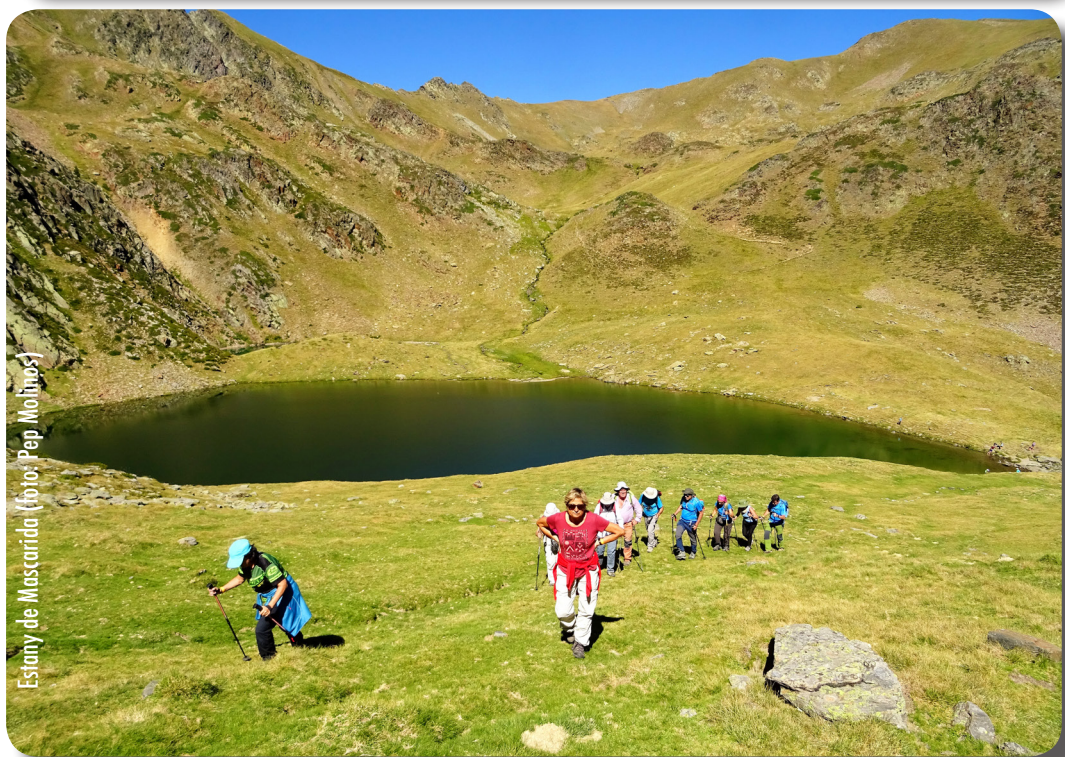
TOT PER L'ESQUÍ

15% descompte socis A.E.C.

TOT PER MUNTANYA

Església de Son (foto: Pep Molinos)

Estany de Mascarida (foto: Pep Molinos)

Vall de Cardós. Tota la colla a Noarre (foto: Pep Molinos)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

2013

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/
channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioextacatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Javier Aznar, família Fernández-Nadal, Albert Sambola, Bernat Ruiz, Cesc Estanyol, Rosa M. Soler, Joan Pastor i Dolors Marro, Pere Carrascal, Marta Caveró, Pep Molinos, Jordi Pino i Caterina Rodríguez ●